

samtidig, at det kan være meget rimeligt, at Landstinget gjerne vil gjøre det saa godt for sine Lysblaa Pleiebørn som muligt, men jeg kan samtidig ikke forstaa, at Landstinget skulde tro, at der hernede er den samme Kjærlighed til disse Pleiebørn, som der er deroppe. I alt Fald foreligger der indtil nu ikke nogen Grund til at tro, at Folkestinget skulde synes om, at Gendarmerne bleve brugte til at reise Landet rundt for at undersøge, hvorledes Pleieforholdene ere omkring i Landet. Det er disse 3 Bestemmelser, som maatte ere stærke nok til at faa Lovforslaget ihjel. I alt Fald finder jeg, at det Sidste, dette om det største Polititilsyn, hvorved det faktisk vil blive Tilfældet, at Gendarmerne faae Tilsynet med Pleiebørnene under deres Varetægt — dette kan jeg ikke være med til. Og hvad de andre to Spørgsmaal angaar, som staa Thingene imellem, da finder jeg, at det Standpunkt, som Landstinget har indtaget, er saa upraktisk, som det vel kan være, og at man af den Grund ikke godt kan gaa ind paa disse to Bestemmelser.

I Lovforslaget findes der indsat af Landstinget to nye Paragrafer, som Folkestinget ikke har beskæftiget sig med tidligere. Den ene af disse nye Paragrafer er § 7. Jeg skal ikke negte, at jeg finder det overordentlig heldigt, at Landstinget har faaet denne nye Bestemmelse med. Den angaar det Forhold, at en Mand eller en Kvinde eller et Par Egtefolk have antaget et Barn i Pleie som deres eget, uden at de have adopteret det. Et saadant Forhold vilde sandsynligvis ikke falde ind under Lovforslaget, hvis det ikke udtrykkelig var nævnt. Nu vide vi jo, (at der her i Landet, særlig i Kjøbenhavn har udviklet sig en ikke heldig Industri med Børn. Vi se daglig Bekjendtgjørelser i „Berlingske Tidende“ om, at et Par „troende Forældre“, staa der gjerne — det skal se godt ud — ønske at antage sig et Barn som deres eget mod en større Udbetaling en Gang for alle. Det er vistnok for Flere af de Søgendes Bedømmende en ren Industri. De trange Løber have gjort, at de have søgt en Udvei til at faae en lidt større Indtægt, end de allerede have, og saa have de grebet til at søge at faae Pleiebørn mod en større Udbetaling een Gang for alle. Jeg finder det rigtigt, at disse Pleieforhold, eller hvad man skal kalde det, komme ind under Loven, og jeg kan tiltræde, at Politiet i dette Tilfælde ogsaa faar en Tilsynsret. Den næste nye Bestemmelse, som Landstinget har sat ind i Lovforslaget, er efter min Mening en ganske forunderlig Bestemmelse. Det er den, at, naar vi have

naaet til 1ste April 1895, gjælder Loven slet ikke mere. Jeg kan forstaa en saadan Bestemmelse om, at en Lov skal ophøre inden en vis Tid, naar Loven gjælder et Omraade, som det er vanskeligt at se til Bunds i, og naar man ikke veed, hvorledes Forholdene ville stille sig i Fremtiden, og derfor tager sin Reservation for at være sikker paa at komme til at behandle Lovforslaget en Gang igjen inden altfor lang Tid. Men jeg kan oprigtig talt ikke forstaa en saadan Bestemmelse i en saa simpel og let overfærdig Lov som den, der her foreligger; her er dog ikke noget større Spørgsmaal, som kan indtræffe, og som skulde gjøre det heldigt at faae Loven til at træde ud af Kraft. Jeg kan kun tænke mig dette Gne, at Landstinget kunde gaa ud fra, at Gendarmerne muligvis en Hjørn Dag forsvandt her i Landet, og at det høie Thing saa vilde finde det mindre passende overfor Politiet at bebyrde det med et saa stort Arbejde, som det nu ikke er bange for at lægge paa dets Skuldre, saalænge det har et saa stort Korps til Raadighed, som det nu har. Samtidig har Landstinget sat Færøerne ind igjen. Landstinget vil ikke have Lovforslaget til at gjælde for Færøerne. For mig er det i Grunden en temmelig ligegyldig Sag, om Lovforslaget gjælder for Færøerne eller ikke, men i alt Fald kunde det have været ønskeligt at høre en eller anden Grund, selv den allerminste, for, at Færøerne ikke trænge til Tilsyn med Pleiebørn.

Jeg faae gjerne, at Lovgivningsmagten og Ministeriet kunde blive enige om et Lovforslag om Tilsyn med Pleiebørn. Der er mange Steder, tror jeg nok, hvor Pleiebørnene have det daarlige, og hvor der virkelig trænges til, at der bliver gjort Noget, og jeg haaber ogsaa, at den høitærede Justitsminister vil træde mæglende op i dette Spørgsmaal og være med til at udrydde det Upraktiske af det og ordne Loven saaledes, at den kan blive ved at gjælde, indtil vi faae i Sinde at vedtage en anden Lov, aldeles uden Hensyn til, om vi beholde Gendarmerne eller ikke.

Formanden (Høgsbro): Naar man vil kritiserer Landstingets Stilling til et her i Thinget foreliggende Lovforslag, maa man iagttage en vis Forsømmelse, og navnlig maa jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at man ikke maa tillægge Landstinget Bevæggrunde, som ikke fremgaa af dets Forhandlinger eller Betænkninger.

Brodenhuus-Schack: Naar man sammenligner dette Lovforslag, saaledes som